

Ukrainian Catholic Archeparchy of Winnipeg Українська Католицька Архиепархія в Вінніпеґу

ПАСТОРАЛЬНЕ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЄПИСКОПІВ КАНАДИ НА СВІТЛИЙ ПРАЗНИК **ВОСКРЕСІННЯ ГОСПОДЬОГО** 9/16 КВІТНЯ 2023 РОКУ

**Всечеснішим отцям, преподобному монашеству,
братам та сестрам у Христі!**

*“Чи не палало наше серце в нас у грудях...
Христос справді воскрес!”
(Лука 24:32; 34)*

Христос Воскрес!

Дорогі у Христі!

За давньою традицією наша Церква знову закликала нас до більш ревної молитви, покаяння та милосердя протягом сорока днів Великого посту. Це не було примусовим нав'язуванням, щоб зробити нас сумними чи дратівливими. Швидше, це було запрошення до перетворення. Це потрібно сприйняти як виклик до зміни нашого серця, очистити наші душі та самовдосконалення, щоб ми справді стали готовими та гідними зустріти світле і величне свято Святого Воскресіння нашого Господа Ісуса Христа.

Напередодні того першого великоднього ранку були зрада, самотність, страждання, пристрасть і смерть. Віра була витіснена страхом і сумом в апостолів та учнів Христа. Їхня надія була похована в гробниці. Здавалося б, останнім актом любові був прихід заплаканих жінок, які йшли до гробу, щоб помазати тіло Ісуса.

Згадаймо подію, яка сталася в Емаусі. Двоє засмучених учнів, Клеопа та Лука, дорогою сумно розповідають про страждання та смерть Ісуса. Невідомо їм, наш Господь приєднується до них у дорозі та пояснює все те, що мало статися. Пізніше, під час «ламання хліба», два учні впізнали Воскреслого Ісуса, і, як розповідає нам Євангеліє, «вони сказали один одному: «Чи не горіло в нас серце, коли Він розмовляв з нами в дорозі і пояснював Писання для нас?» Вони поспішають назад, щоб зустріти інших учнів, і їх вітають радісною новиною: «Чи не палало наше серце в нас у грудях... Христос справді воскрес!» (Лк. 24: 32 і 34).

Протягом приготування у часі Великого посту наша Церква поступово вела нас до цих дивовижних євангельських уривків, які сповіщають про Воскресіння нашого Господа, Бога і Спасителя Ісуса Христа. І кожного разу, коли ми чуємо цю «добру новину», наші серця повинні горіти всередині нас, і дивуємося всьому тому, що було зроблено для нашого спасіння. Ми не можемо мовчати. Ми не можемо просто прошепотіти це. Ми повинні чим дужче голосити! Не тільки ми з вами, але всі, уся Церква: Христос Воскрес! Воістину воскрес!

Воскресіння Христове є найбільшим доказом Божої любові до нас. Подібно до учнів, ми теж усвідомлюємо, що немає Воскресіння без страждань і хреста. Ісус хотів постраждати, померти і воскреснути з мертвих заради нас. Перемога Христа над смертю є також нашою перемогою, тому що ми охристилися в Його смерть і воскреснемо з Ним у славі. Ми живемо Христовим Євангелієм, очікуючи Його благословень і вічного життя.

Воскресіння Христа підтверджує все, чого Він навчав і робив, перебуваючи з нами. Віра у Воскресіння веде до життя. Наша віра у воскресіння виходить за межі гробу. Так, ми зі сльозами на очах цілуємо плащаницю. Але сьогодні ці сльози смутку перетворюються на сльози радості через нашу віру у Воскреслого Христа. Наш Господь живий.

Ми читаємо про Воскресіння не тільки раз на рік або святкуємо Великдень просто як історичну подію. У часи невизначеності, розгубленості, безпорадності та потреби захисту ми поспішаємо до порожньої гробниці й стаємо свідками Любові, яка перемогла смерть. Ця віра має значення для нас сьогодні і кожного дня нашого життя. Воскресіння Христове відображається в нашому житті кожного разу, коли ми обираємо життя, а не смерть; коли ми віддаємо перевагу світлу перед темрявою; коли ми обираємо життя в благодаті, а не життя в гріху; коли ми ставимо любов там, де є ненависть і байдужість, і коли ми обираємо мир замість розбрату та війни.

Особливо сьогодні ми маємо демонструвати цю віру всім і разом - в товаристві, у церквах, під час пасхальних трапез і говорити: «Воістину Христос воскрес!» Подібно до двох учнів в Еммаусі, Марії Магдалини та жінок-мироносиць, Петра та Івана та невіруючого Фоми, ми проголошуємо: «Чи не палало наше серце в нас у грудях... Христос справді воскрес!» (Лк. 24: 32 і 34).

Без сумніву, Воскресіння Христове є найбільшим і найважливішим святом у календарі нашої Церкви. Це торжество всіх торжеств та свято всіх свят. Однак можливо, що не всі в наших парафіях зможуть піти до своєї парафіяльної церкви або бути в рідній хаті на Великдень, тому що вони були зруйновані або змушені були втекти через війну. Можливо, не кожен зможе розділити зі своїми близькими традиційний великодній обід та радість Великодня. Якщо ви знаєте когось, у кого немає родини чи родичів, запросіть їх прийти до церкви на пасхальне богослужіння, а потім до свого дому поділитися смачною паскою та іншою освяченою їжею. На Великдень ніхто не повинен бути вдома сам! Війна, яка триває, не є приводом для самоізоляції, жалю себе та страху. Ми є людьми, які вірять у Воскресіння Христове, людьми надії та світла навіть у темряві. Віра надає силу, наполегливість і витривалість. Христос переміг нашого найбільшого ворога – смерть, і ми з Його допомогою переможемо сили зла, усіх видимих і невидимих ворогів.

У цей радісний, урочистий та світлий празник Воскресіння Христового ми хочемо запевнити вас у своїх молитвах, просячи Всемилостивого Господа великої радості, рясних ласк і благодаті, міцного здоров'я та успіху у щоденних змаганнях для добра ваших сімей, улюблених народів Канади та України, і Христової Церкви. Будьмо вдячні за велику любов Всемогутнього Бога до нас і всі Його щедрі дари.

Нехай Воскреслий Господь Ісус Христос благословить вас усіх і Його обітниця миру та вічного життя будуть вашими сьогодні і завжди!

+Лаврентій Гуцуляк, ЧСВВ
Митрополит-Архієпископ Вінніпезький
Апостольський Адміністратор Саскатунської єпархії

+Давид Мотюк
Єпарх Едмонтонський
Апостольський Адміністратор
Нью-Вестмінстерської єпархії

+Браян Байда, ЧНІ
Єпарх Торонтонський

+Андрій Рабій
Єпископ-помічник Вінніпезький